

фізіологія, патологічна фізіологія, фармакологія, пропедевтика внутрішніх хвороб, він закладає основи вивчення кардіології, що передбачає формування умінь застосовувати отримані знання у процесі подальшого навчання та у професійній діяльності, формує обґрунтування необхідності здорового способу життя та основи профілактики основних захворювань серцево-судинної системи. Зміст курсу розрахований на 30 навчальних годин (1 кредит).

Модель структури онлайн курсу складається з наступних елементів: мотиваційний (анотація змісту модуля), інструктивний (перелік тем модуля та інструкції з виконання модуля), інформаційний (основний зміст теми та мультимедійний контент), контрольний (система тестового контролю), комунікативний (система дистанційної взаємодії учасників дистанційного навчання з викладачем).

Алгоритм розробки відкритого онлайн курсу включає визначення типу сценарію курсу (лінійний, розгалужений, адаптивний, ймовірнісний), найбільш оптимальної моделі курсу за технологією навчання (класична, проблемно-орієнтована, за «методом проєктів», ігрова технологія), інтерактивної форми комунікації (вебінар, скайп-конференція, веб-квест, відео-чат), визначення мультимедійного контенту та його структуризація (відео, аудіо, графічні файли, слайди, таблиці, алгоритми, схеми), підготовка глоссарію за тематикою відкритого онлайн курсу, розробка контрольних завдань для кожного навчального елементу курсу, вибір системи оцінювання з формуванням шкали та критеріїв оцінювання слухачів, підбір списку літератури та гіперпосилань на інтернет-ресурси. По завершенні вивчення основного матеріалу курсу студент виконує контрольні тестові завдання, ситуаційну клінічну задачу, на яку треба дати розгорнуту відповідь та надіслати викладачу на перевірку.

Висновки. Вивчення елективного курсу з використанням дистанційної технології масових відкритих онлайн курсів дозволяє активізувати самостійну пізнавальну діяльність майбутнього лікаря, індивідуалізувати навчаль-

ний процес, підвищити мотивацію до оволодіння професійними знаннями та вміннями.

Література:

1. Мороз В.М. Проблеми та перспективи вищої медичної освіти у реалізації Національної стратегії реформування системи охорони здоров'я України / В.М. Мороз, Ю.Й. Гумінський, Л.В. Фоміна, Т.Л. Полєся // Тези доповідей навчально-методичної конференції: «Проблеми та перспективи вищої медичної школи у розробці та реалізації національної стратегії побудови нової системи охорони здоров'я в Україні на період 2015-2025 р.р.», м. Вінниця, 25 березня 2015 року – С. 3-6

2. Марчук О.В. Актуальні проблеми створення сучасних підручників з медицини / О.В. Марчук, В.В. Георгієв, С.І. Мазур // Тези доповідей навчально-методичної конференції: «Проблеми та перспективи вищої медичної школи у розробці та реалізації національної стратегії побудови нової системи охорони здоров'я в Україні на період 2015-2025 р.р.», м. Вінниця, 25 березня 2015 року – С. 132-133

3. Стучинська Н.В. Роль і місце фізико-математичних дисциплін у системі медичної освіти: аналіз зарубіжного досвіду / Н.В. Стучинська, А.В. Шморгун, Л.О. Мороз // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. – Випуск 89. Серія: педагогічні науки. – 2011. – С. 57-62

4. Лісовий В.М. Інноваційні технології в педагогічній практиці / В.М. Лісовий, В.Д. Марковський, І.В. Завгородній, Н.С. Тітова, Ж.І. Логвінова // Інноваційні технології в системі професійної підготовки студентів в ХНМУ: матеріали XLVIII навч.-метод. конф. (10 груд. 2014 р.). – Харків: ХНМУ, 2014. – Вип. 5. – С. 3-5

5. Рясна О.В. Сучасні шляхи організації самостійної роботи студентів в умовах дистанційного навчання // Шляхи вдосконалення позааудиторної роботи студентів: матеріали науково-методичної конференції (28–29 квітня 2016 року). – Суми: СумДУ, 2016. – С. 9-10

ЗНАЧЕННЯ КУРСУ ЗА ВИБОРОМ «ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПРОФЕСІЙНОЇ МОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ» ПРИ ФОРМУВАННІ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

О. В. Сидоренко

Запорізький державний медичний університет

Чинними нормативними документами, що визначають організацію освітнього процесу у вищій школі, значна увага приділяється вибірковим дисциплінам, мета яких полягає не лише в забезпеченні освітніх потреб студента, а й у формуванні його світоглядних позицій, морально-етичних цінностей, загальнокультурної підготовки. Серед комплексу компонентів професійної компетентності майбутнього лікаря обов'язковою є комунікативна компетентність.

Формування базових знань, умінь та навичок загальнонавчального прикладного характеру здійснюється при викладанні нормативної дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням)», однак вона не задовольняє прогнозований кінцевий результат підготовки лікаря, для якого володіння живим словом епоказником його профе-

сіоналізму. На забезпечення належного застосування різних методів комунікації, розрізнення типів комунікації, визначення факторів ефективності комунікації врахування особливостей міжкультурного спілкування націлений курс за вибором «Теорія і практика професійної мовної комунікації».

Розвиток комунікативної компетенції процес довготривалий, він не обмежується лише вивченням мовознавчих дисциплін, а й обумовлюється сформованою професійною мотивацією, належним оволодінням навчального матеріалу за фахом. З цих причин даний елективний курс варто вивчати на старших курсах, коли стратегічна, дискурсивна, соціальна, соціокультурна складові комунікативної компетентності студентами-медиками усвідомлені.